

Opole, 2024.09.05

NRU.8361.418.2024

DECYZJA Nr 108 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy J. K., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą firmy J. K., ul., NIP, REGON, karę pieniężną w wysokości 1200 zł (słownie złotych: tysiąc dwieście złotych 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

Pismem z dnia 03.07.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił J. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą firmy J. K., ul., zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 15 i 17.07.2024 r., działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.418.2024 z dnia 12.07.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie zlokalizowanym w przy ul., w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących uwidaczniania cen w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;

- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 120 partii towarów, stwierdzając nieprawidłowości w przypadku 65 z nich z uwagi na:

- nieprawidłowo przeliczoną cenę jednostkową – co dotyczy 13 partii towarów, tj.:

1. Podgrzybek Nasza Chata 250/150g, **2.** Sałatka Dunajska 350/200g, **3.** Groszek z marchewką 470/290g, **4.** Twaróg solankowy wędzony 275g, **5.** Kapitan Navi śledzie smażone opiekane 800/320g, **6.** Suchary bezcukrowe 225g, **7.** Knorr sos myśliwski 37g, **8.** Nutella 15g, **9.** Knorr Delikat do zup 174ml, **10.** Herby papryka marynowana 500/250g, **11.** Pomidory suszone w oleju słonecznikowym 280/180g, **12.** Smak oliwki czarne 680/310g, **13.** Kapusta kiszona Lwowska 520/400g.

- brak uwidocznienia ceny jednostkowej – co dotyczy 41 partii towarów, tj.:

1. Sok z kiszonego buraka 300ml, **2.** Kapusta surówkowa 1000/800g, **3.** Muller Riso 200g, **4.** Ser mozzarella mini 125g, **5.** Masło klarowane 250g, **6.** Lisner sałatka jajeczna 140g, **7.** Wątrobianka peerelowska 170g, **8.** Fasola Jaś Tyczny 500g, **9.** Kupiec wafle kukurydziane 105g, **10.** Groch łuszczone 500g, **11.** Śliwka kalifornijska 150g, **12.** Helio masa krówkowa 400g, **13.** Bakalland masa makowa 850g, **14.** Delecta ciasto jogurtowe 640g, **15.** Odra Duetka pomarańczowa 400g, **16.** Jeżyki coolki 140,4g, **17.** Herbata Minutka dzika róża z żurawiną 64g, **18.** Saga owocowa wiśnia 34g, **19.** Inka czekoladowa 200g, **20.** Oreo Double 170g, **21.** Oreo choco brownie 176g, **22.** DecoMorreno o smaku czekolady gorzkiej 25g, **23.** Snack do smażenia 400g, **24.** Obwarzanki 375g, **25.** Beskidzkie chrupki 85g, **26.** Chrupki Bingo 80g, **27.** Makaron Leon kucharz 250g, **28.** Makaron przepiórczy 250g, **29.** Makaron swojski 250g, **30.** Makaron Czaniecki 500g, **31.** Podgrzybki suszone krojone 20g, **32.** Krążki ptysiowe 150g, **33.** EkMak makaron swojski 400g, **34.** Cebulka smażona 200g, **35.** San Miguel piwo 330ml, **36.** Wino Calliente 750ml, **37.** Jacobs Krönung 500g, **38.** Wkładki higieniczne Bella Panty 20szt., **39.** Torebki śniadaniowe Bratek 50szt., **40.** Delikato patyczki higieniczne 160 szt., **41.** Smak czosnek z ziołami 190/120g.

- brak uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej – co dotyczy 11 partii towarów, tj.:

1. Sok z kiszonej kapusty 500ml, **2.** Krybex filety śledziowe 800/330g, **3.** Dr Gerard Pryncy Pałki 200g, **4.** Cukierki Coffee 60g, **5.** Śmieć żelki Heroes 90g, **6.** Cukierki Mint Chocs 354g, **7.** Cukierki Werther's original 90g, **8.** Cukierki Nimm2 90g, **9.** Rogalik 7 Days 110g, **10.** Soso Holenderski 250ml, **11.** Edeka chipsy serowe 150g.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt

NRU.8361.418.2024) oraz w Załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych stan na dzień 15.07.2024 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

Dokumenty z przeprowadzonych czynności kontrolnych zostały bez uwag podpisane przez [REDAKTURA] – pracownika *Strony* oraz [REDAKTURA] – osobę upoważnioną do reprezentowania *Strony* w postępowaniu kontrolnym, która również pokwitowała odbiór jednego egzemplarza.

W trakcie trwania kontroli [REDAKTURA] – osoba upoważniona podjęła dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości, tj. uwidoczniała brakujące ceny oraz ceny jednostkowe, jak również prawidłowo przeliczyła ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wobec powyższego, odstąpiono od wydania decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312).

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, w związku z § 3, § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz § 6 zdanie pierwsze *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 06.08.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2023. W dniu 13.08.2024 r. do siedziby Opolskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej wpłynęły dokumenty

zawierające powyższą informację (PIT-36L, PIT/B). Niezależnie od powyższego ww. informację *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDACTED].

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą firmy J [REDACTED] K [REDACTED] [REDACTED], ul. [REDACTED], [REDACTED], nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy 41 towarach, uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy 11 towarach oraz nieprawidłowo przeliczyła ceny jednostkowe przy 13 towarach na 120 objętych kontrolą.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, szczegółowo reguluje § 3, § 4 oraz § 6 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Zgodnie z § 6 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa

pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3, § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz § 6 zdanie pierwsze *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując **oceny stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* stwierdził, że *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 41 towarach, brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy 11 towarach oraz nieprawidłowe wyliczenia cen jednostkowych przy 13 towarach na 120 objętych kontrolą, czym naruszyła obowiązek określony w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Cena jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych. Cena towaru poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. Natomiast brak cen jednostkowych oraz nieprawidłowo przeliczona cena

jednostkowa przy oferowanych do sprzedaży towarach uniemożliwia konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki, a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, których wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie. Reasumując *Strona* naruszyła interes konsumentów w zakresie ich prawa do informacji, a tym samym jej działania mogły stanowić zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów.

Wagi i skali naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do około 54% towarów objętych kontrolą. Natomiast czas trwania naruszenia *Opolski WIIH* ustalił na dzień rozpoczęcia czynności kontrolnych.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniono brakujące ceny i ceny jednostkowe oraz prawidłowo wyliczono ceny jednostkowe towarów.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przesłankę wielkości obrotów i przychodu ocenił na podstawie informacji przesłanej przez *Stronę* – PIT-36L oraz PIT/B (data wpływu: 13.08.2024 r.) oraz przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDAKTED] pismem z dnia 27.08.2024 r.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu łącznie dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwaj warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do około 54% towarów objętych kontrolą. Na skutek powyższego konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać uwidocznione na etykietach cenowych towarów oferowanych do sprzedaży. Dlatego

też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia cen, cen jednostkowych oraz prawidłowego wyliczenia cen jednostkowych w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, organ nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o *cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, gdyż *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nie w art. 4 ust. 1 *ustawy o cenach*. Podkreślić należy, iż cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy,

wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **1200 zł**. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole **w terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Aneta Rabczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronom* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strony* mogą zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Strony*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronom* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r.

poz. 2383, z późn. zm.).

6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. J. K. [redacted]
J. K. [redacted]
[redacted]
[redacted]
2. wydział BA
3. aa

MŁ/AD